

BIBELN

ENLIGT

EDGAR CAYCE

– Del 2 –

Från Josua till Salomos gyllene tidsålder

av Robert W. Krajenke

Reincarnation Books

Innehållsförteckning

Förord	vii
Redaktionens förord om upplagan	ix
Författarens förord om den samlade utgåvan	xi
Förkortningar	xiv
Introduktion	xv
 DEL TVÅ: Från Josua till Salomos gyllene tidsålder.....	1
Kapitel 10: Josua, den nya ledaren	3
Kapitel 11: Domarboken	59
Kapitel 12: Ruts bok.....	75
Kapitel 13: Människan kröns till kung.....	85
Kapitel 14: En profets födelse	91
Kapitel 15: Berättelsen om Saul.....	113
Kapitel 16: Kung David.....	149
Kapitel 17: Salomos gyllene tidsålder.....	179
 Epilog	199
Relevansen och betydelsen idag av Edgar Cayces berättelse om Bibeln	205
Appendix: Edgar Cayces bibelklass - Noteringar och föreläsningar	207
 Edgar Cayce, A.R.E., Edgar Cayce Foundation, Edgar Cayce Center Sverige, Readingserien	226
Reincarnation Books	227

Kapitel 10

Josua den nye ledaren

För utan Mose och hans ledare Josua (som var Jesus i kroppslig gestalt) finns det ingen Kristus! *Kristus* är inte en människa! Jesus var människan; Kristus var budbäraren; Kristus i alla tidsåldrar, Jesus i en, Josua i en annan, Melkisedek i ännu en. Dessa är de som ledde judendomen! Dessa är de som kom som det utlovade barnet till de utlovade barnen. Och löftet finns i dig, att du leder som Han har sagt: "Vakta mina får." [991-1]

Historien ger endast knapphändig information om Josua. Även om han betraktas som en andra Mose, omnämns han endast som "Nuns son" från Efraims stam. Ingen annan släkthistoria ges. Som efraimit var Josua ättling till Josef, och därmed sin egen förfader.

Liksom för Abraham och Jakob ändrades Josuas namn när han trädde i tjänst under Mose. Han hette ursprungligen Hosea, vilket betyder frälsning. (4 Mos 13:9,17) Josua var den general som i Israels första strid besegrade amalekiterna. (2 Mos 17:8-16) Han var Moses trogne tjänare och tabernaklets väktare. (2 Mos 24:13, 33:11) Han var en nitisk och trogen försvarare av Moses rykte som profet. (4 Mos11:28)

Han är känd för två mirakulösa segrar, vid Jeriko då han raserade murarna med trumpeter och rop (Josua 6), och i Givon då han befallde solen och månen att stå stilla. (Jos 10)

Mose erkände Josua som en person som var "fylld av vishetens ande" och i en enkel ceremoni lade han händerna på honom och

gav honom högsta befäl över Israel. (5 Mos 34:9) Josuas uppgift var tvåfaldig: att erövra landet och att fördela det mellan stammarna.

Guds kraft var med Josua precis som den var med Mose. Vid högvatten delade sig Jordans vatten för Josua, och Israel gick torrskodda över in i Kanaan och tog med sig tolv stenar från floden, vilka, när de placerades i Gilgal tillsammans med tabernaklet och förbundsarken blev Israels första minnesmärke och heliga plats i det Förlovade landet.

Senare flyttade Josua tabernaklet och arken från Gilgal till Silo och etablerade sitt högkvarter där. Josua skrev ner alla Moses lagar och vid slutet av sina dagar samlade han folket i Silo och ingick med dem ett frivilligt, av fri vilja ingånget förbund med Gud. Han dog vid 110 års ålder.

Detta är en översikt över Josuas liv såsom det beskrivs i Bibeln. De få personliga detaljerna om denne man är livfulla och konsekventa. Edgar Cayces readingar tillför flera nya detaljer om Josua som hjälper till att komplettera bilden.

Från reading [3188] får vi veta att Josua, liksom sin föregångare Mose, "ofta var en ensam, ensam man – som människa". Även om Josua var den mest framstående av Nuns söner, berättar reading [1737] att många i den familjen var skickliga andliga rådgivare.

Bibeln ger oss endast utvalda detaljer och händelser som krönikörerna mindes eller ansåg vara viktiga. Arkeologer rekonstruerar sin berättelse utifrån de bestående men stumma artefakter som de gräver fram. Cayces readingar lyfter fram de mindre påtagliga och subtila aspekterna av det förflutna, såsom beskrivningar av relationer med personer och de förgängliga och bräckliga minnen som endast bevaras av den person som upplevt dem, som i reading [3509]. Av den får vi veta att Josua hade en brorson som var imponerad av berättelserna om öknen och som gjorde sin farbror värdefulla tjänster.

Edgar Cayces kommentarer till bibelklassen kompletterar bilden av Josua.

Ingenting antyds om att Josua hade någon särskild utbildning, bara att han var en man som Mose litade på. Han omtalas som hans tjänare och präst. Närhelst Mose fick instruktioner var Josua alltid till hands – inte ”språkrör” som Aron, utan snarare som Moses högra hand. Han stannade kvar i tabernaklet med Mose under långa perioder. Kanske var Josua den kanal som Mose fick mycket av sin information genom.

När vi betraktar det från denna synvinkel kan Josua anses vara en av de starkaste karaktärerna i Gamla testamentet.

Josua hade ingen bildad bakgrund. Han var inte lika lärd som Mose. Det måste alltid ha funnits ett antal människor som var redo att påminna om det. Följaktligen var det nödvändigt för Josua att vara genomsyrad av mod och självförtroende i sin förmåga att lyckas.

Vi kan säga att han var ”rätt man på rätt plats”, den ende som kunde ta över där Mose slutade.

Josua var kanske åttio år gammal när det första omnämnandet görs om att han var gammal och hårt provad. (Jos 13:1) Hans liv hade varit tufft, helt annorlunda än Moses. Josua hade varit slav i Egypten medan Mose hade uppfostrats som kunglighet under sin tidiga uppväxt och inte behövt utstå samma umbäranden. Följaktligen började Josua se gammal ut redan vid den tidiga åldern av åttio år. Tydligen kunde han dock föryngra sig själv, för han levde tills han var 110 år.

Edgar Cayces tro på Josuas förmåga att föryngra sig själv kom från personlig erfarenhet. Under hela sitt liv uppvisade Edgar Cayce fantastiska återhämtningsförmågor. En dramatisk illustration av hans förmåga beskrivs av Hugh Lynn Cayce i magasinet *Venture Inward*. På gränsen till lunginflammation återfick Edgar Cayce sin hälsa inom loppet av några minuter. Hans egen livsreading visade att han hade fördubblat sin livslängd i det förhistoriska Egypten genom självföryngring.

Josua och det heliga kriget

Dessa jordiska aktiviteter var mycket lika (Josuas och Jesus), inte i stridbarhet, inte i krigföring, utan i ande och syfte, i ideal, dessa var ett... Således kan du använda Människosonen, Jesus, Mästaren, som ideal i nuet och finna en ny mening – om du studerar och jämför Jesus och Josuas liv. [3409-1]

I en kultur som accepterar krigföring och strider inte som nödvändiga onda nödvändigheter, utan som ett ädelt yrke och ett hedrat kall, är Josua en idealtyp: den fromme krigaren, förberedd genom ungdomsårens tjänstgöring att föra befäl som en man som genom sin manliga kraft förtjänar respekt och heder på sin ålderdom; en man som kombinerar styrka med mildhet, alltid söker och lyder Guds befallningar, och med enkelhet och oskuld utövar stor makt lugnt och med orubbligt mål styr den mot uppfyllandet av ett högt, osjälviskt syfte.

Ändå ifrågasätts denna idealbild skarpt idag av dem som ser till Jesus exempel på pacifism och broderlig kärlek. Det är just Josuas rykte som religiös krigare som gör att han ifrågasätts. Ras- och religionsskillnader har orsakat fler krig och blodsspillan än något annat problem genom mänsklighetens historia. Och för moderna tänkare verkar Josua vara själva sinnebilden av den ivrige förespråkaren för det heliga kriget. Hur kunde Jesus allsmäktige Fader vara samma Gud som kunde sanktionera och välsigna ett utrotningskrig? Det verkar vara den lägsta formen av religion när en ledare använder Guds namn som en ursäkt för att invadera ett land och ta det från dess ursprungsbefolkning genom att förgöra män, kvinnor och barn. Josua verkar vara Jesus motsats. Men, som readingarna berättar för oss, samma själ, som, som Josua, var så ivrig och energisk i att föra detta krig, lärde oss senare, som Jesus, att älska våra fiender, att vända andra kinden till och som gick utan motstånd till sin egen korsfästelse.

Kanske är ingen enskild del av Gamla testamentet mer avskryvare för den moderna människan, eller utgör ett större hinder för förståelsen, än Israels oupphörliga och oförsonliga ansträngningar att utrota sina fiender.

Men på detta komplexa och kontroversiella område ger informationen i Edgar Cayces readingar och den förståelse han uttryckte i sin bibelklass värdefulla upplysningar och insikter som är till hjälp för att förstå Josuas heliga krig och dess syfte.

Den första premissen som Edgar Cayce uppmanar oss att acceptera är att alla krafter är en kraft, och att Gud är ett aktivt inflytande i individers liv. I en föreläsning för studiegrupperna hos A.R.E. sa han:

Tror vi på berättelserna i Bibeln som säger att Gud befallde Israels barn att förgöra det ena eller det andra folket? Är det inte likadant idag? Vi har en kristen nation grundad på just det. Våra förfäder kom hit och utrotade ett folk, eftersom något sa till dem att de måste dyrka Gud enligt sitt eget samvetes befallningar. Vad var det som sa det till dem? Var det inte samma andliga kraft? Det är samma andliga kraft som rör sig på jorden och verkar på individer, samma kraft som har gett människan hennes utveckling – oavsett om hon kröp upp ur havet eller skapades fulländad i begynnelsen. Det är samma kraft och makt som vi dyrkar som den Allsmäktige Guden, som har lämnat oss bevis i mäns och kvinnors liv överallt.

Josua och kärlekens Gud

Readingarna försäkrar oss om att Gud aldrig förändras. Genom eonerna är Hans Ande densamma, en ande av fred, kärlek, tålmod och barmhärtighet. Men i sin separation från Gud har människan uppfattat att Han är många olika. Behoven och utvecklingen, syftena och förståelsen hos en individ, en grupp, en stat eller nation avgör ofta den färg och form som Gud ges.

Vad är din Gud? Var är Han, vad är Han... Hur personlig är Han? Inte som Mose målade upp, en vredens Gud; inte som David beskrev, en Gud som skulle bekämpa dina fiender; utan som Kristus – som presenterade Honom som kärlekens, barmhärtighetens och rättvisans Fader. [262-100]

Det var Mose som först uttryckte tanken om ett krig mot nationer. Ett krig som skulle fortsätta ”från generation till

generation” uttalades mot amalekiterna. (2 Mos17:14-16) Han befallde också israeliterna att ”utplåna” amoreerna, hettiterna, perisseerna, kananéerna, hiveerna och jevuseerna. (2 Mos 23:23; 5 Mos 7:1, 20:17) Josua ärvde alltså dessa befallningar och var under sträng förpliktelse att utföra dem. Ändå måste frågan ställas: Var detta verkligen Guds vilja, eller var det Moses egen uppfattning?

Före Mose finns det ingen exklusivitet i Israels öde. Förbundet med Noa omfattade ”alla levande varelser av alla slag”. (1 Mos 9:15) Guds första löfte till Abraham var att genom honom ”skall alla släkter på jorden bli välsignade”. (1 Mos 12:3) Löftet upprepas till Jakob nästan ordagrant: ”genom dig och dina efterkommande skall alla jordens släkter välsignas.” (1 Mos 28:4) Jakob ansåg inte heller att våld var särskilt meriterande. Han var förfärad över Simons och Levis hämnd (1 Mos 34), och på sin dödsbädd bad han:

”Simon och Levi är bröder, deras svärd är våldsvapen. Min själ, kom inte med i deras råd, min ande, var inte med i deras skara, ty i sin vrede dräper de människor...” (1 Mos 49:5-6)

Moses lag innehåller många fredliga, universella och demokratiska mönster. ”Öga för öga” var inte en hämndkod, utan en lag genom vilken de fattiga och maktlösa kunde få rättvisa från de rika och mäktiga.

Readingarna tyder på att när Mose började sitt uppdrag var han bara delvis vaken, eller medveten, och att han valde ett fel, eller en ”synd”, när han fastställde sitt folks rättfärdighet. [262-126] Detta skapade missförstånd, konstaterar readingen, och krävde en hel period av jordisk erfarenhet för att åtgärda det. (Sann rättfärdighet exemplifieras av publikanen i Jesu liknelse i Lukas 18:10-14, enligt reading [262-125].)

Den anda av nationalism som Mose väckte hos sitt folk drog fram deras kraft och hjältemod, men skapade också en ström av sekterism, intolerans och trångsynthet som så småningom måste övervinnas. Dessa attityder fullbordade sin cykel på Jesu

tid och nådde sin tragiska slutpunkt med Jerusalems fullständiga förstörelse år 70 e.Kr.

Den arga Gud som Mose gav Israel, överlägsen i strid, svart-sjuk, härsklysten och hämndlysten, men ändå full av barmhärtighet mot dem Han gynnade, var kanske den enda Gud Israel behövde och kunde förstå. Denna Gud säkerställde rädsla, tillit och lojalitet hos ett vacklande folk som kanske inte hade inspirerats av en Gud med universella syften och fred.

Mose förde ett folk som hade varit slavar i fyrahundra år ut i öknen. Om inte annat så för att överleva, var en nationalistisk och krigisk anda tvungen att väckas. Även om den var nationalistisk och självcentrerad, gjorde uppfattningen, att Israel var det mest rättfärdiga folket som valts ut av en överlägsen krigsgud, det möjligt för israeliterna att samla sina krafter och säkra sin plats i en fientlig värld. Moses genialitet låg i att ge sitt folk en uppfattning om Gud som talade till deras specifika behov och situation.

Israel växte så småningom ifrån detta medvetande. Ännu under Davids tid bad israeliterna till en krigsgud. Först efter rikets nedgång efter Salomo och profeternas uppkomst sökte Israel efter en Gud som kunde rädda och återställa snarare än erövra.

Och, som readingarna har visat, är Bibeln den fullständiga berättelsen, eller mönstret, om människan på jorden. Och genom större delen av sin historia har människan förblivit självcentrerad, egocentrisk, nationalistisk, grälsjuk, hämndlysten och krigisk. Därför var det nödvändigt för Israel att gå igenom alla dessa upplevelser och ge näring åt sanningens ande tills detta mönster så småningom övervanns.

Genom allt detta förändrades aldrig Gud, oavsett hur människan föreställde sig Honom. Hans Ande förblev densamma, en ande av fred, kärlek, barmhärtighet och rättvisa för alla, villig att ingen själ skulle gå förlorad.

Josua och hedningarna

Studiet av hedningarna, eller icke-judarna, drar samman flera trådar som genomsyrar Cayces filosofi och gör det möjligt för oss att se kriget mot dem i ljuset av Guds kärlek. När bibelklassen studerade de hedniska nationernas genealogi (1 Mos 10), framförde Edgar Cayce en premiss som följdes under resten av deras studier:

Jafets och Hams söner kallades hedningar. Även om de var släkt med dem som blev det judiska folket, var deras tro, ställning och verksamhetsområden helt olika. Släkttavlan ges i Första Moseboken 10 så att vi kan få bakgrunden till de olika grupper som nämns senare. Det är mycket intressant att följa varje släktlinje som den nedtecknats och se vad som händer med var och en.

Vi ser att vissa var avsedda att utplånas, medan andra inte skulle förgöras till en början, utan så småningom, efter att de hade fått en möjlighet att lära sig en lärdom av de erfarenheter de skulle gå igenom. De skulle betrakta Israels barns aktiviteter och själva inse att deras egna bröder eller släktingar (Abrahams ättlingar) hade valt ett annat sätt att leva. De skulle jämföra varandras normer och resultaten av att leva upp till dessa normer.

Vissa tillbad solen, vissa månen och andra var djurdyrkare osv.

Edgar Cayce såg en metafysisk betydelse i dessa stammars historia. Varje namn hade en betydelse, sa han, och om en historia om en stam (eller ett namns) följdes från början till slut skulle ett budskap framträda med definitiv betydelse för våra liv idag.

Ett exempel kan hämtas från amalekterna. Enligt araberna härstammade Amalek från Ham, den son vars avkomma förbannades av Noa. Ändå är de flesta traditioner överens om att Amalek var sonson till Esau, den av Isaks söner som sålde sin förstfödsrätt för en skål linsgryta. Amalek översätts till "dalbo" eller "den som slickar upp (eller förtär)". Amalekterna är en sorts ärkefiender till Israel. När de nämns i Bibeln är det i samband med plundringståg, blodsutgjutelse och våld.

De var det första folk som förde krig mot Israel. Denna strid inträffade omedelbart efter uttåget ur Egypten vid Refidim, när Israel var som svagast. Syftet med denna räd, enligt en auktoritet, var att erövra källan som mirakulöst hade dykt upp för Mose vid Horeb (2 Mos 17:6), och visar hur fullständigt amalekiterna ignorerade Guds vilja och avsikter.

Enligt *Unity Metaphysical Dictionary* symboliserar dalen det undermedvetna. Som "dalinvånare" betecknar Amalek och hans ättlingar lust, en kraft som är krigisk och destruktiv till sin natur och, när den etableras i det undermedvetnas djuriska krafter, ger den upphov till destruktiva och upproriska begär och passioner.

Amaleks far var Elifas, vilket betyder "Gud är styrka, Gud är fint guld". Unity säger alltså att begäret i sin ursprungliga form är gott och kommer från Gud, men när det missbrukas av den köttsliga människan blir det lust (Amalek).

Det är således lätt att förstå varför Mose utlyste ett evigt krig mot Amalek, och varför Samuel senare befallde kung Saul att fullständigt förinta dem. Metafysiskt sett är de ett ständigt närvarande hot och en fiende till den inre Anden.

Även om det alltid är svårt att avgöra när en människa eller profet talar utifrån sin egen övertygelse eller när Gud talar genom honom, ansåg Edgar Cayce att uttalandena mot amalekiterna måste ha varit i enlighet med Guds vilja, eftersom Israel senare straffades för att de inte utförde denna order. Följande representerar några av Cayces tankar kring amalekiterna:

Tror du att Gud idag uppmanar någon att gå och döda människor? Låt oss få en praktisk, personlig tillämpning av detta. Vi förstår att det är Guds avsikt att göra jorden till sin fotapall. Följaktligen måste allt som står i vägen för detta syfte så småningom utrotas. Amalekiternas karaktär vid den tiden var sådan att de var orena djur inför Herren. Detta berodde på hur de uppförde sig mot sitt eget folk och sina tjänare genom erövring. Därför var detta folk, som bodde i det Förlovade landet, avskyvärt. Guds folk, de som bekände sig till Honom framför alla andra gudar som den ende

Guden, kunde inte lita på amalekiterna. Om de skulle etablera sig i det land som utlovats dem, måste amalekiterna utrotas. Risken för kontaminering var för stor om de fick överleva. Även under de bästa förhållanden är det en stor uppgift att hålla ett stort antal människor i schack. Amalekiternas närvaro hotade allt som hittills hade uppnåtts.

Amalekiterna verkade alltid vara på väg i den riktningen. De var de första som förde krig mot Israel efter befrielsen från slaveriet ... Deras fullständiga undergång profeterades då. Det enda sättet som denna profetia inte kunde ha uppfyllts på var om amalekiterna omvände sig och ändrade sitt beteende. Men det gjorde de inte.

Det har sagts att Gud inte alltid kommer att blunda för en nations ondska. Det kommer en tid då den måste betala, precis som det kommer att bli med Amerika ... Ingen nation kommer undan med något mer än en individ gör. Vi måste betala varenda krona.

Vissa individer, och till och med nationer, kan vara amalekiter idag. Det inflytandet, den där önskan hos amalekiterna härskar i vissa delar. När vi tänder en tändsticka kan vi se lågan tills den slocknar. Men även när vi inte längre ser ljuset fortsätter strålningen. Vi vet att det goda vi gör lever vidare. Det gör även det onda, i den mån det tillåts vara ett aktivt inflytande genom våra så kallade amalekiter.

Keniternas stam visar på en annan lärdom. Medan många stammar skulle förgöras, skonades denna. Keniterna tros ha varit midjaniter som följde med Mose och bosatte sig i Kanaan. De förblev vänskapliga med Israel och skyddades av dem.

Enligt *Metaphysical Dictionary* symboliserar midjaniterna tankar om strid och konflikt. Keniterna, som en gren av denna familj, härstammar således från den köttsliga eller sinnliga nivån av människans tänkande, men besitter ändå en viss grad av omdöme, urskiljningsförmåga och aktivitet för det goda. Keniterna, som en medvetandenivå, behåller något som saknas i "nationerna" (eller

mänskliga tankar) som måste förgöras.

När Cayce diskuterade keniterna drog han en lärdom av deras konsekvens och pacifism. Dessa egenskaper var gudomliga och förtjänade frälsning.

Inte ens med den sista i Jerusalem förintades keniterna. De levde alltid bland dem som var dömda till undergång, men de undkom alltid. Keniterna var naturdyrkare. Det var från detta folk som Mose fick sin utbildning om naturen. Mose glömde aldrig keniterna. Ofta påminde han Israel om dem.

De stred aldrig med någon. Enskilda individer, som den besegrade Sisera (Dom 4), utförde bedrifter mot en gemensam fiende, men stammen som helhet tog aldrig till vapen. Vad de än var, så var de pacifister. De levde bland folket, men var inte en del av det. Deras stora dygd var att vara konsekventa. De levde efter vad de trodde på.

När det blev känt att amalekiterna skulle förgöras, lämnade keniterna dem. De fick möjlighet att fly. (2 Sam 15:16)

Amalekiterna och keniterna representerar två typer av hedningar, och ändå manifesteras Guds kärlek i Israels relationer med båda, åtminstone enligt Edgar Cayce, som sökte efter och kunde se djupare mönster i denna berättelse.

Stammar som keniterna, som hade ett inslag av renhet i sin tro, hade grunden för att känna igen det högre elementet av Ande som manifesterades genom israeliterna. De som utnyttjade sin möjlighet att samarbeta, konvertera eller på något sätt förändra sitt sätt att tänka och leva fördes in i nya verksamhetssfärer.

Flera livsreadingar indikerar närvaron av "hedningar" från olika stammar som erkände och samarbetade med Israels barns syften. Det är intressant att notera att det andliga uppvaknandet som blev resultatet av denna kontakt med israeliterna under Josua ledde till senare inkarnationer bland det hebreiska folket.

Reading [5177-1] beskriver en kanaané som "följde förmaningarna och samtalen mellan Mose och kanaanéerna" och som knöt "närmare

förbindelser med Efraims söner”. Denna kanaané var i sin nästa inkarnation dotter till översteprästen Serubbabel under återuppbyggnaden av Jerusalem efter fångenskapen i Babylon.

En annan kanaané, en sierska, ”fick sitt eget folk att ingå avtal med ledaren som gick in i landet.” [3645-1] Väsendet ”växte till att förstå och acceptera Josuas lära”. I sitt nästa liv inkarnerade hon som dotter till kung Hiskia och flydde till England under den assyriska invasionen.

Det finns ett intressant omvänt mönster i dessa två readingar. Deras liv bland judarna utspelade sig vid en tidpunkt då hedningar invaderade landet.

I reading [3479-2] beskrivs en hettit som ”blev en följeslagare och medhjälpare till de folk som invaderade landet.” Hon accepterade deras sanningar och lärosatser och tillhörde den moabitiska släkt som Rut härstammade från. Efter denna upplevelse inkarnerade hon i Laodicea på Jesu tid och var aktiv i uppbyggandet av den tidiga kyrkan.

En annan hettit [5343] genomgick en period med utveckling och tillbakagång. Hon tillhörde de hettiter som slöt fred och anslöt sig till folket i Juda stam. Hon utvecklades när hon tillämpade andliga lagar, men gick tillbaka när hon ”övertalade dem att ägna sig åt det materiella” hos sitt folk. Kanske syftar ”det materiella” på självupptagna hedniska seder. I sitt nästa liv inkarnerade hon som hustru till en fransk korsfarare. Hon ”dramatiserade alla sina svårigheter” och genomled sitt karma genom att tvingas bära kyskhetsbälte.

Josua och reinkarnation

Vid val, låt det alltid ske enligt den princip som Josua fastställde, men som aldrig fått fullt uttryck – trots att han var en man utvald av Gud, tilltalad direkt vid dessa förberedelser för aktiviteter mellan människorna för att skapa lag och ordning, moral och hälsa, och relationer med andra såsom Josua alltid hade fastställt: ”Andra må göra som de vill, men jag och mitt

Edgar Cayce

Edgar Cayce (1877-1945) var verksam i USA och blev redan som ung känd för att vara oerhört medial. Han hade förmågan att försätta sig i ett annat medvetandetillstånd eller ett transliknande tillstånd. Då kunde han besvara de frågor som ställdes till honom. Försvenskat kallas dessa mediala budskap för ”readingar” efter det amerikanska ordet ”readings” som betyder läsningar eller avläsningar. Tack vare Edgar Cayces sekreterare Gladys Davis finns drygt 14 000 readingar bevarade och dokumenterade.

A.R.E. och Edgar Cayce Foundation

A.R.E., The Association for Enlightenment and Research bildades 1931 av Edgar Cayce med syftet att sprida kunskap om hans arbete. Edgar Cayce Foundation förvaltar arkivet med alla readingar som Edgar Cayce gjorde under sitt liv. För medlemmar tillhandahåller webbplatsen www.edgarcayce.org alla readingar som är tillgängliga.

Edgar Cayce Center Sverige

Arbetet med att sprida information om Edgar Cayce startade 1994 i Sverige av Ole Barry. Han grundade en ideell stiftelse med namnet *Stiftelsen Edgar Cayce Center* som ordnade konferenser, seminarier och föreläsningar inom hälsa, personlig och andlig utveckling. Dåvarande stödmedlemmar fick tidskriften Källan och häften i Readingserien samt kunde låna böcker från ett medlemsbibliotek. Efter att stiftelsen upplöstes i december 2024 fortsätter arbetet med att sprida information av en arbetsgrupp med namnet *Edgar Cayce Center Sverige*. För aktuell och mer information, gå till hemsidan www.edgarcayce.se eller mejla till info@edgarcayce.se

Readingserien (tidigare medlemskrift)

Många titlar kan beställas från Edgar Cayce Center via hemsidan www.edgarcayce.se

Reincarnation Books

Utgivningen av böcker baserade på Edgar Cayces material görs av Reincarnation Books. Se hemsidan www.reincarnationbooks.se för aktuell information.

Följande titlar har hittills utkommit:

- *Att Söka Gud* sammanställd av den första studiegruppen
- *Besök från Himlen* av Jose Varga
- *Bibeln Enligt Edgar Cayce - Del 1: Från själens skapelse till Moses död* av Robert W. Krajenke
- *Bibeln Enligt Edgar Cayce - Del 2: Från Josua till Salomos gyllene tidsålder* av Robert W. Krajenke
- *Bibeln Enligt Edgar Cayce - Del 3: Från Salomos härlighet till Jesus födelse* av Robert W. Krajenke
- *Den Sovande profeten* av Jess Stearn
- *Det forntida Egypten - Enligt Edgar Cayce* av John Van Auken
- *Drömmar - Det undermedvetnas språk* av Hugh Lynn Cayce med flera
- *Edgar Cayces Framställning – Det finns en flod! Nyutgåva av Det finns en önskan* av Thomas Sugrue
- *Edgar Cayces Goda Råd* av Gladys Davis Turner och Gimbert St Clair
- *Edgar Cayce Handbok för att skapa din framtid* av Mark Thurston och Christopher Fazel
- *Edgar Cayce och Kabbalah* av John Van Auken
- *Edgar Cayce om Akashakrönikan* av Kevin J. Todeschi
- *Edgar Cayce om Andliga Krafter* av John van Auken
- *Edgar Cayce om Andlig Tillväxt* av Kevin J. Todeschi
- *Edgar Cayce om Andlig utveckling* av A.R.E Press
- *Edgar Cayce om Auran* av Edgar Cayce och Thomas Sugrue
- *Edgar Cayce om Bön och Meditation för Hjälp och Healing* av Hugh Lynn Cayce, John Van Auken och James Van Auken
- *Edgar Cayce om En Orsak - Många följder* av John O.A. Pagano
- *Edgar Cayce om Jesus - Hans ord tolkade ...* av John Van Auken
- *Edgar Cayce om Vibrationer - Kraft i Rörelse* av Kevin J. Todeschi

- *Edgar Cayce om Ädelstenar och stenar* av Edgar Cayce Foundation
- *Edgar Cayces Tolv Lektioner i Andlig Utveckling* av Kevin J. Todeschi
- *Från Karma till Nåd* av John Van Auken
- *Förändringar på jorden* av Hugh Lynn Cayce
- *Guds Andra Dörr - Livets kontinuitet* av Hugh Lynn Cayce och Edgar Cayce
- *Hälsa Hela Livet* av Anne Hunt
- *Kvarlevan av esséerna, del I och del II* av Mary La Croix
- *Meditation - Vägen till ljuset* av Elsie Sechrist
- *Många Boningar - del I och del II* av Gina Cerminara
- *Personen Edgar Cayce och hans filosofi* av Kevin J. Todeschi och Thomas Sugrue
- *Profetior för vår tid - Den yttersta tiden?* av John Van Auken
- *Vi och våra sällskapsdjur* av Douglas E. Knueven
- *Vårt ursprung och Livsöde - Själens utveckling* av Kathy L. Callahan